

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, sídlem Pplk. Sochora 27, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022, č. j. UOOU-01060/22-2, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2022, č. j. 62 A 57/2022-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022, č. j. UOOU-01060/22-2, pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn, soud usnesením návrh odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[3] Stěžovatel byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2023, č. j. 6 As 293/2022-4, vyzván, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti (případně prokázal vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie). Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno do jeho datové schránky dne 19. 1. 2023 (čtvrtek).

[4] Stěžovatel byl v usnesení č. j. 6 As 293/2022-4 kromě jiného poučen, že nepředloží-li ve stanovené lhůtě plnou moc, resp. pověření, nebo doklad o dosažení příslušného vzdělání, soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Zároveň byl stěžovatel poučen, že mu na základě jeho návrhu může soud zástupce ustanovit, a sice při splnění zákonem stanovených podmínek obsažených v § 35 odst. 10 s. ř. s.

[5] Stěžovatel však ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi nedoložil, ani nepožádal o ustanovení zástupce soudem. Podáním ze dne 23. 1. 2023 požádal pouze o osvobození od soudního poplatku. Absence návrhu na ustanovení zástupce podle § 35 odst. 10 s. ř. s. přitom podle judikatury Nejvyššího správního soudu způsobuje zmatečnost rozhodnutí, jímž by soud zástupce stěžovateli ustanovil (viz např. již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2009, č. j. 4 Ads 135/2009-82).

[6] Nejvyšší správní soud nadto uvádí, že v případech téhož stěžovatele opakovaně přistoupil k odmítnutí kasační stížnosti pro nesplnění podmínky povinného zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem i bez předchozí výzvy k doložení zastoupení s odůvodněním, že stěžovatel byl v minulosti ze strany soudu nesčetněkrát zpraven a poučen o nutnosti povinného zastoupení advokátem, a proto není nutné, aby byl v každém dalším řízení znovu a znovu poučován a vyzýván k doložení plné moci pro advokáta (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2018, č. j. 1 As 334/2018-6, nebo usnesení ze dne 16. 9. 2020, č. j. 6 As 258/2020-8). Nejvyšší správní soud v těchto věcech argumentoval tím, že obdobný procesní postup volí v případě opakujících se podání uvedeného stěžovatele také Ústavní soud. Ve vztahu k povinnému zastoupení stěžovatele v řízení o ústavní stížnosti Ústavní soud opakovaně vyslovil, že poučení o této povinnosti není potřebné stěžovateli zasílat vždy v každém individuálním řízení, neboť stěžovatel již byl poučen v předchozích identických případech. Lze-li tedy vycházet ze spolehlivého předpokladu, že dříve poskytnuté informace byly objektivně způsobilé zpravit stěžovatele o povinném zastoupení v řízení před Ústavním soudem, setrvávání na požadavku nového a totožného poučování se jeví jako formalistické a neefektivní (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 3. 2015, sp. zn. IV. ÚS 329/15, ze dne 24. 2. 2015, sp. zn. I. ÚS 479/15, ze dne 19. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 3841/14, nebo ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. II. ÚS 3561/14). Uvedené závěry Nejvyšší správní soud obdobně vztáhl také na poučování o povinnosti být zastoupen advokátem v řízení o kasační stížnosti.

[7] V daném případě však Nejvyšší správní soud přes výše uvedené výzvy stěžovateli k doložení zastoupení adresoval a stěžovateli ji dne 19. 1. 2023 doručil, zároveň jej poučil o následcích spojených s jejím nevyhověním. Stěžovatel však plnou moc advokáta ve stanovené lhůtě ani později nedoložil, a nepožádal ani o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti soudem.

[8] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

pokračování

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2023

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu